

ΣΟΦΙΑ ΛΟΜΣΑ

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 209

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΔΕΨΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτίας δια μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλείου, ὅπου ἦν τέως ὁ Ἄρειος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1883.

ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ

Ἐγγραφὴ ποτε ὁ «Ἀσμοδαῖος» ὅτι τὸ γαλλικὸν λόγιον *Ce que vivent les roses*, δύναται νὰ μεταφρασθῆ νεοελληνιστί: "Ὅσον ζῶσιν αἱ ἐφημερίδες. Καὶ κατορθώσας διὰ τῆς συμπληρώσεως ἑξαμηνίας ν' ἀποτελέσῃ ἑξαίρεσιν τοῦ κανόνος ἐθεώρει πλέον ἑαυτὸν ἀσφαλῆ καὶ ἐναυχᾶτο ἐπὶ τούτῳ.

Ἄλλ' ἔκτοτε ἠναγκάσθη ν' ἀποδημήσῃ ἐπ' ὀλίγον· ἐπαυθῶν δ' εὔρε τὰ πράγματα ὅπως οὖν μεταβεβλημένα· καὶ ὁ πολιτικὸς καὶ ὁ κοινωνικὸς ὀρίζων τῆς θετῆς αὐτοῦ πατρίδος ἔχον σχετικῶς εὐρυνοθῆ· ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶχεν αὐξηθῆ· καὶ ὁ σύγχρονος Ἕλλην παρεῖχεν ἐλπίδας ὅτι ἐμελλε νὰ παύσῃ θεωρῶν τὴν ἀνάγκωσιν ἔγκλημα ἀπαγορευόμενον ὑπὸ τοῦ δεκαλόγου καὶ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐπομένως καὶ αἱ ἐφημερίδες, ὡς αἱ κυβερνήσεις, εἶχον παύσει διαγωνίζομεναι περὶ μακροβιότητος πρὸς τὰ ῥόδα. Οὐχ ἤττον πάλιν κατόρθωμα θεωρεῖ καὶ νομίζει ὅτι πρέπει νὰ καυχήθῃ ἐπὶ τούτῳ ὅτι δύναται σήμερον νὰ λάβῃ τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν τιμὴν νὰ δεχθῆ τὰς ἐπισκέψεις σας - συνυπολογίζων καὶ τὴν ἐπὶ 11]2 ἔτος διάρκειαν τῆς πρώτης ἐμφανισεώς του — ἀὰ τὴν πέμπτην ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του.

Βεβαίως πενταέτης βίος διὰ τὸν «Ἀσμοδαῖον», ὅστις εἶνε ἀγίριος, ὡς πᾶς διάβολος, δὲν εἶνε μέγα πρᾶγμα· ἀλλ' εἶνε πολὺ κολακευτικὸν καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὸ κοινὸν ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν τὸν ἠνάγκασε πρὸ τῆς πενταετίας νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ διαγάγῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του εἰς τὴν πρώτην του πατρίδα, τὴν κόλασιν τοῦτο δὲ παρέχει εἰς αὐτὸν, ὡς εἰς πάντα συνταγματικὸν πολίτην, δικαιώματα καὶ καθήκοντα· τὰ πρῶτα συνίστανται εἰς τὸ νὰ ἐκζητήσῃ παρὰ τοῦ δημοσίου τὴν αὐτὴν ὡς μέχρι τοῦδε ὑποδοχὴν, ἀφοῦ ὑπάρχει πλέον βεβαιότης ὅτι δὲν θὰ τὸ ἀφίση φεύγων εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ· τὰ δὲ καθήκοντα εἰς τὸ νὰ μὴ παύσῃ τῆρῶν ἀπα-

ρεγκλίτως ὅταν μέχρι τοῦδε συμπεριφορὰν, ὡς ἀπὸ ὑψηλοτέρας σκοπιᾶς βλέπων τὰ πράγματα, γελῶν διὰ τὰ ἀξία γέλωτος, ἔχων πάντοτε, μ' ἔλην τὴν σκιάν, ἣν ρίπτουσιν ἐπ' αὐτοῦ τὰ δύο του κέρατα, αἶθριον καὶ καθαρὸν τὸ μέτωπον, μὴ αἰσθανόμενος καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπαναλάβῃ ὅ,τι ἔκαμεν ἄλλοτε ἐξαναγκασθεὶς ὑπὸ τοῦ Λεσάζ, ν' ἀνεγείρῃ δηλ. τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν καὶ νὰ ἴδῃ διὰ τῶν τοίχων, καὶ τέλος τόσον τὴν καθαριότητα τῶν ποδῶν του ἀγαπήσας, ὥστε νὰ μὴ λασπώσῃ αὐτοὺς εἰς τὸν βόρβορον τῶν κομματικῶν παθῶν.

Ἀμφιβάλλει ὅμως ὁ «Ἀσμοδαῖος», καὶ ἐξομολογεῖται τοῦτο εἰλικρινῶς σήμερον, ἂν θὰ ἠδύνατο νὰ μὴ ἀποθάνῃ ἐξ αἰτίας πρὸ τοῦ πέμπτου ἔτους, ἂν τῷ ἔλειπεν ἡ συνεργασία, πρῶτον μὲν τοῦ ἀξιότιμου πρωθυπουργοῦ κ. Τρικαύπη, ὅστις πολλὰ παρέσχεν εἰς τοὺς ὀδόντας τοῦ «Ἀσμοδαῖου» ἠδύσματα καὶ τρωγάλια, συνεχῶς ἐπισκεπτόμενος τὰς στήλας αὐτοῦ· δευτερον δὲ τῶν ἐπίσης ἀξιότιμων κκ. Δουζίνα, Στεφανίδου, Κασιμάτη καὶ ἄλλων ἐγκρίτων τοῦ κοινοβουλίου μελῶν, ἅτινα ἐπίσης ἀφθονον παρέσχον αὐτῷ ἔλην, καὶ τελευταῖον τῷ Ἑλληνικῷ τύπῳ καὶ ἰδίως τῷ ἐπαρχιακῷ. Εὐχαριστῶν δ' ὁ δλους τούτους, εὐελπίζεται ὅτι ἡ συνεργασία τῶν δὲν θὰ τῷ λείψῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Ὅτω διήγαγε τὰ πέντε ἔτη του καὶ ἔχει πεποίθησιν ὅτι πολλὰ θὰ διαγάγῃ ἀκόμη ὁ «Ἀσμοδαῖος»· ἐφ' ᾧ καὶ τείνει τὴν οὐράν του, ἑορτάζων σήμερον, πρὸς πάντας τοὺς συνδρομητὰς, ἀναγνώστας καὶ συνεργάτας του, εὐχαριστημένος καὶ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὡς τίμιος διάβολος ὅπου εἶνε.

Σήμερα και την επερχομένη Κυριακή θέλει εμφανισθή κατά τὰς ὁδοὺς θίασος μασκαράδων ὑπὸ πρωτότυπον ἔλιος και περιεργωτάτην στολήν ὁ θίασος θὰ σύγκηται ἐκ πέντε προσωπέων φερομένων ἐπὶ πεντατρόχου κάρρου, οὔτινος μόνον εἰς τροχὸς διεσώθη, εἴτε θεωρηθῆ ὁ πέμπτος εἴτε ὁ πρῶτος· τέσσαρα σάβανα θὰ περιβίλλωσι τὸ σαπρὸν τοῦτο κάρρον διὰ νὰ κρύψωσιν ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ κοινοῦ τὰ σκωληρόδρωτα ἔλκη αὐτοῦ· πολλὸν καιρὸν ἔκειτο ἀχρηστον τὸ μεταγωγικὸν τοῦτο κατασκευάσμα εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Ἐθν. Τραπέζης, ἀλλ' ἦδη ἡ ἀνάγκη τοῦ γελᾶν εἶνε ἀνωτέρα και τῆς ἀμηχανίας αὐτῆς και τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος. Ἡμίονος θηλυκὴ ὀνομαζομένη Πλειονοψηφία ἔχουσα περίπου τὰ αὐτὰ προσόντα τῆς ὄνου, θὰ σύρῃ τὸ ἡμιπένημον και ἡμικωμικὸν τοῦτο ἄρμα· ὁ κοινοβουλευτικώτατος ὑπὸ τρισυπόστατον μορφήν θὰ εἶνε ὁ περικλεῆς ἰθύντωρ τοῦ ἄρματος· μία μορφή αὐτοῦ θὰ παριστᾷ γελιογραφίαν διπλωμάτου, οὔτινος τὰ γόνατα εἶνε ὀγκωδέστερα τῆς κεφαλῆς και οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μεγαλείτεροι τῶν ὠτῶν ἢ ἕτερα μορφή ἢ ὑπόστασις θὰ κέθηται με κρῖνος Πομπηίου ἐπὶ κανονίου Κρούρ και θὰ σημαδεύῃ ἀντὶ τῶν Ἰωαννίνων τὸ Σιδηροπαλοῦκι ἢ τρίτη μορφή θὰ περιβίλληται με χλαίναν Δερβίσου ἢ Φακίρη, ὅστις θὰ κηρύττῃ τὴν ἔλευσιν νέου προφήτου και νέας ἀναμορτωτικῆς ἐποχῆς.

Ὁ δεύτερος μασκαρᾶς μικρὸν θὰ διαφέρῃ κατὰ τὸ σῶμα και κατὰ τὸ σχῆμα και κατὰ τὴν εὐκνησίαν και κατὰ τὴν νοημοσύνην τῶν ἠθοποιῶν τοῦ Περικλέτου, θὰ φέρῃ στολήν σεβιδόρου Τραπέζης και θὰ φωνάζῃ πρὸς τὸ πλῆθος «καπνὸν, κρασί, σιγαρόχαρτο ποῖδς ἔχει γιὰ φόρο».

Ὁ τρίτος μασκαρᾶς, ἀλλ' ὁ πρῶτος κατ' οὐσίαν, θὰ φορῇ ἐπὶ κεφαλῆς ζακύνθιον σκοῦφον και θὰ κρατῇ ταμπακέραν ἀνοικτὴν περιέχουσαν κόνιν διὰ τὴν μύτην αὐτοῦ και διὰ τὰ ἴματα τῶν ἄλλων, ὑποκλινόμενος δὲ συχνὰ ἐνώπιον τοῦ πλῆθους θὰ χαιρετᾷ αὐτὸ «κι' ἀπὸ χρόνου τ' ἀδρέφια!»

Ὁ τέταρτος μασκαρᾶς εἶνε ὁ ναύαρχος Σεύρουφ· ἐφόρτωσεν ἐπὶ πέντε θωρηκτῶν αὐγὰ κλοῦδα και σαπιολέμονα και ἄλλας ἀκαθαρσίας διὰ μελλούσας ὑποδοχὰς ἐν Πάτραις.

Τὶ νὰ εἰπώμεν περὶ τοῦ πέμπτου; λέγεται ὅτι ἀντὶ παντὸς προσωπέου και πλῆθους ἄλλης ἀποκρεάτικης περιβολῆς θὰ κρύπτῃ τὸ σῶμα ἀπὸ κεφαλῆς με βελέντζαν.

ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους ἀδύνατον νὰ μὴ ἦνε ἡ ἐπιτυχία τοῦ θιάσου τοῦτου πανηγυρικῆ. Ὁ κόσμος θὰ γελᾷ πολὺ και ἀπὸ καρδίας, διότι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχει τι ἄλλο καλλίτερον νὰ πράξῃ, και ὁ Περικλέτος θὰ ὀχρήσῃ ἐκ φθόνου και κακεντραχείας και ἴσως ἀφίση τοῦ λοιποῦ τὸ στάδιον τῶν Ἀπόκρεων ἐλεύθερον εἰς τὸν καρφαγωγέα τοῦ πέμπτου κόμματος.

ΚΟΛΑΧΙΤΗΣ.

ΣΚΝΙΗΣΣ

Τὸ ἠθικώτατον κόμμα τοῦ κ. Τρικούπη ἀπέκτησε και ἕτερον μαργαρίτην ὡς pendant τοῦ κ. Πακούλεα τὸν κ. Τιμ. Τσαγκαράκη, ἐπίσης συμπολίτην τοῦ Πρωθυπουργοῦ, πρῶην νομάρχην Ἀρτῆς και νῦν διευθυντὴν τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας. Κατὰ τὸν κ. Τρικούπη, ὡς φαίνεται, οἱ εἰς διπλωματικὰς και προξενικὰς ἐν Τουρκίᾳ θέσεις διοριζόμενοι πρέπει νὰ ἔχωσι προσόντα τινὰ κοινὰ μετὰ τῶν γειτόνων μας. Τὸν ἠθικὸν τοῦτον σύνδεσμον φαίνεται ἐσκόπει και ἡ ἐσχάτως γενομένη ἀνταλλαγὴ τῶν παρασήμερων.

Τὸ περίεργον ὅμως εἶνε ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ Τσαγκαράκης ἀπολογούμενος προχθὲς ἐν τῇ Ὁρᾷ ἀνομολογεῖ ὅτι ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία εἶνε ἔωλος ἤγουν μπαγατάτικη και ἐπομένως ζητεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ εὐεργέτημα τῆς παραγραφῆς!

Ὁ κ. Τρικούπης ἠγόρευσε κατὰ τὴν συνέδριον τῆς Πέμπτης ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς ὥρας. Αὐτὸ τοῦτο ἦτο φανερὰ ἐχθρική πρᾶξις κατὰ τοῦ κ. Θ. Δηληγιάννη, διότι μέγα τοῦδε τὸ σκῆπτρον τῆς μακρηγορίας τὸ εἶχεν ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Γόρτυνος, και αὐτὸ δὲ ἐξήτησε νὰ τὸ ἀφαρπάσῃ ὁ φιλόδοξος πρωθυπουργός.

Ὁ κ. Δηληγιάννης ὅμως μὴ ἀνεχόμενος τὴν καταπάτησιν τῶν δικαιωμάτων του, τῷ ἀνταπέδωκε τὰ ἴσα, ὀμιλήσας και αὐτὸς ἐπὶ τέσσαρας ὥρας, και σκοπεύων νὰ ὀμιλήσῃ ἐπὶ ἄλλας τέσσαρας αὔριον. Ὁ κ. Τρικούπης διὰ νὰ τὸν ὑπερβάλῃ πρέπει τώρα νὰ ὀμιλήσῃ δεκαεξ ὥρας και ὁ κ. Δηληγιάννης πάλιν τριανταδύο. Ἄν ἡ πᾶλη αὕτη διαρκέσῃ ἢ βουλή μετὰ τινα καιρὸν θὰ διαλυθῇ αὐτοδικαίως, διότι θ' ἀποθάνουν ἔλοι ἐκ λογοκτονίας.

Ἡ Ὁρᾷ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν πολιτικῶν συζητήσεων ἀντὶ νὰ δημοσιεύῃ πολιτικὰ ἄρθρα ἐπὶ τῶν περιστάσεων, δημοσιεύει ἀλληλογραφίας ἐκ Σκόδρας και τὰς καταχωρεῖ εἰς τὴν πρῶτην σελίδα διὰ νὰ πίπτωσιν ἀμέσως ἐπ' αὐτῶν τὰ ὄμματα τῶν ἀναγνωστῶν τῆς, ὡς νὰ ἤθελε νὰ εἴπῃ αὐτοῖς «Σκόδρα ἴστά ἴματα σὰς!»

Τὸ γαῖτανάκι

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Ἐπειδὴ αἱ δάφναι τοῦ Καραλή Δερβέν καὶ τοῦ Σιδηροπαλουκίου ἦσαν μακρὰν, ὁ πρωθυπουργὸς διέταξε καὶ τὰς ἔφεραν σιμά του. Ὁὗτω ἐξηγεῖται ἡ φύτευσις τῶν δαφνῶν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ὁμοιοίας. Δυστυχῶς δὴμως μεταξὺ τῶν φυτευθεισῶν δαφνῶν, εἶνε καὶ πολλὰ μικροδάφναι.

Ὁ γυμνασιάρχης καὶ ποιητὴς κ. Ἀντωνιάδης, ἀφοῦ εἶδε τὸν Ἄτυν τοῦ θριαμβεύσαντα εἰς τὸ θέατρον, ἀπεφάσισε νὰ τὸν στείλῃ καὶ εἰς τὰς κατὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον γενησομένας ἐν Φαλήρῳ ἵπποδρομίας.

— Διατὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἀπεκάλεσεν εἰς τὸν προχθεσινὸν λόγον τοῦ τὴν ἀντιπολίτευσιν σύλλογον;

— Ἵως δίδῃ, ὅπως ὁ Σύλλογος Παρνασσός, διηρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τμήματα.

Ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τοῦ «Ἀμερολίπτου» :

Ἐν τῷ χορῷ . . . .

»Τὰ τερψιλαρρύγια ἦσαν ποικίλα. Ὁ Λονσκιὸς καὶ ὁ Φαρίζωιρότατοι :

Ἐκ τοῦ «Ἀστέρος τῶν Κυκλάδων» :

«Τὸ κρέας τῶν ἐκ Ῥωσσίας κομιζομένων βοωειδῶν ζῶων».

Ἐκ τοῦ «Φανοῦ» τῆς Σύρου :

«Πῶς δὲν ἀποστέλει εἰς τοὺς γραμματοκομιστὰς καὶ τοὺς διὰ τὰς ἐπιστολάς ἀναγκαίους γραμματοπτήρας; Κολακευόμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ ἀποστείλῃ ταχέως τοὺς ἀναγκαιοῦντας γραμματοπτήρας πρὸς ἐντελῆ καταρτισμὸν τῆς ταχ. ὑπηρεσίας.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Ὁ κ. Α. Μ. Γ. διὰ τοῦ μεγάλου ἐκπεσοῦ ὃν ἔπεσεν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν πραγματειῶν τοῦ κατεγοήτευσεν τοὺς ἀξιοτίμους συμπολίτιδάς μας, αἵτινες εὐχαριστοῦντες αὐτὸν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ταύτην τῆς ὀρισμένης τιμῆς ἐκπονήσεως τῶν πραγματειῶν ὧν παρείληθεν ὁ συρμὸς κτλ.

Ἐκ τῆς «Ἀναμορφώσεως» :

«Λέγεται ὅτι . . . . ἀποφασίζονται ἐν συμβουρίῳ ἀπαρτιζομένῳ ἀπὸ Πετροπουλικο-Κωνσταντοπολιτικο-Συχωιωτικούς.

Ἐκ τῶν «Ἡμερησίων Νέων» :

«Ἄρχεται τῶν παραστάσεών του διὰ τοῦ ὀραίου δράματος τοῦ Ἰωάννου Δουμά πατρὸς.

Ἐκ τῶν αὐτῶν :

«Ὁ κ. Τσίλλερ δὲν ἐξελιπάρησε τὴν θέσιν τοῦ καθηγητῆ πρὸς ψηφισμὸν.

Ἐκ τῶν αὐτῶν ἀγγελία :

«Δεσποινὶς γινώσκουσα καλῶς κλειδοκύμβαλον ζῆτει νέον γινώσκοντα ἐπίσης τετράχορδον, μεθ' οὗ ν' ἀλληλογυμνάζεται. Πλεότεραι πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Ἐκ διατριβῆς ἐν τῷ «Ἐθνικῷ Πνεύματι».

«Τότε ὁ δυστυχὴς μὴ ἀντέχων καὶ θέλων νάποτινάξῃ τὴν κόρυζαν τῆς εἰρωνείας, δι' ἧς ἐπὶ 8 ἡμέρας ὁ πρόξενος κατεβομβάρδιζε τὸ τύμπανον τοῦ ὠτός του ἔλαβε τὴν πρὸς τὰς ἀμπέλους ἀγούσαν, ὅπου κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, ἐπῆρε τὸ φύσημα».

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΥΠΟΔΙΚΟΥ

Γ. Α.

Ἵπερθυμᾶσιον δὲ ὑπεξάιρει, ἢ πάντα ἔμφρονα θαυμασμὸν πᾶσι ἀνώμαλος περίπτωσις, ὁπότεν ἐκμελετήσας ἐσκεμμένως τὴν ὑπόθεσιν, περὶ ἧς ἡ παροῦσα ἤθελε μάθει ἀκριβέστατα ὅτι ἐγὼ ἀδίκως ὑποφέρω Ἐποδίδεται δὲ μοι ὅλως ἀνυπόστατος κατηγορία ὅτι, τοῦ κατὰ τὴν γενομένην τὴν 25ην Μαρτίου ε. ἔτους ἐθνικῆν πανήγυριν ἐκ πολλοῦ συμπυκνωτάτου ὀχλικοῦ συσφίκτου συνωθισμοῦ ἀπολέσαντος τὸ πορτοφόλιον τοῦ Α. Κ. εἰς ὃ, ὡς αὐτὸς λίαν ἀδεσβαίωτως φησὶν, ἐμπεριέχοντο τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ συναλλαγματικαὶ εἶχον ὄψει γνῶσιν ἐγὼ.

. . . Ἄλλ' ἵνα ἐκφωτισθῇ ἡ ἀνάκρισις καὶ ἐπιφανῆ τὸ ἀληθὲς λίαν ἐπανάγκης καθίσταται νὰ γίνῃ ἐπιτόπιος χωρογραφικὴ αὐτοφία καὶ μετὰ συντακτέου σχεδιαγράμματος παρὰ εἰδημόνου μηχανικοῦ πρὸς ὃν ἐπιδειχθήτω ὁ τόπος, ἐφ' οὗ ἰστάμεθα ἡμεῖς, καὶ ἐκείνος ἐφ' οὗ ἔμενε κατὰ τὰ ὀλιγάλεπτα τῆς ὥρας ὃ τὸ πορτοφόλιον ἀπολέσας.

Παιδιόθεν δὲ ἄμα ὑπερβᾶς τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας μου πάραυτα ἐπεδόθην εἰς βιοποριστικὰ ἔργα καὶ ἔζων ὡς ἐντιμὸς πολίτης, καὶ περὶ τῆς εὐσχήμου διαγωγῆς ἧς ἐξετασθῶσι καὶ οἱ ἐξῆς καταστημάτωνάρχαι Σακελλαρίου καθηγητῆς κτλ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Δρομολόγιον

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Πάτρας καὶ Κέρκυραν κατ' εὐθείαν μέσον Καλαμακίου (ἐνθα θὰ συναντᾶται μετὰ τῶν ἐκείθεν ἐκπλεόντων ἰταλικῶν διὰ Brindisi καὶ αὐστριακῶν διὰ Τεργέστην).

ΔΕΥΤΕΡΑ 8 π. μ. Διὰ Ῥόθειον, Καλάμας, Πύλον, Μαραθούπολιν, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας, Κόρινθον, Πειραιᾶ.

ΤΡΙΤΗ 9 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, (ἐνθα θὰ συναντᾶται μετὰ τοῦ ἐκείθεν ἐκπλεόντος αὐστριακοῦ διὰ Brindisi).

ΤΡΙΤΗ 8 π. μ. Διὰ Σύρον.

ΠΕΜΠΤΗ 8 π. μ. Διὰ Σύρον. — 9 π. μ. Διὰ Ναύπλιον καὶ Μύλον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδαν καὶ Βῶλον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Αἴγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν κτλ.

Εἰδοποιῶνται οἱ κκ. ἐπιβάται ὅτι τὸ μέγα, ταχὺ καὶ κομφότατον ἀτμόπλοιον «ΑΘΗΝΑΙ» τὸ προορισθὲν ἰδιαιτέρως διὰ τὰς γραμμάς Κερκύρας καὶ Κορινθιακάς, πλὴν τῶν 120 εὐρυχωροτάτων κλινῶν τῆς Α' καὶ Β' θέσεως περιέχει καὶ κλίνας 40 μὲ ὅλας τὰς σχετικὰς ἀναπαύσεις διὰ τοὺς τῆς Γ' θέσεως ἐπιβάτας.